

Jan Paweł II

Matka naszego pielgrzymowania : "Anioł Pański" : (Jerozolima, 26 marca 2000 r.)

Salvatoris Mater 3/1, 400-401

2001

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Cieszę się, że mogłem się modlić w Kaplicy Objawień, wzniesionej w miejscu, gdzie «Pani jaśniejąca światłem» ukazała się kilkakrotnie trojgu dzieciom i rozmawiała z nimi. Dziękowałem tam za wszystko, czego Boża Opatrzność dokonała w dwudziestym wieku dzięki macierzyńskiemu wstawiennictwu Maryi. W świetle objawień fatimskich wydarzenia tego bardzo burzliwego okresu dziejów zyskują szczególną wymowę. Nietrudno zatem dostrzec, jak wiele miłosierdzia Bóg wylał na Kościół i na ludzkość za pośrednictwem Maryi. Musimy Mu dziękować za odważne świadectwo licznych głosicieli Chrystusa, którzy dochowali Mu wierności aż po ofiarę z życia. Pragnę też wspomnieć w tym miejscu o dzieciach i dorosłych, mężczyznach i kobietach, którzy zgodnie z poleceniem Najświętszej Panny z Fatimy codziennie ofiarują modlitwy i wyrzeczenia, zwłaszcza przez odmawianie różańca i przez praktyki pokutne. Ich wszystkich pragnę raz jeszcze wspomnieć i dziękować za nich Bogu.

4. Z Fatimy rozpowszechnia się na cały świat orędzie nawrócenia i nadziei, które zgodnie z chrześcijańskim objawieniem jest głęboko wpisane w dzieje. Odwołując się do życiowych doświadczeń, wzywa ono wierzących, aby modlili się usilnie o pokój na świecie i aby przez pokutę otwierali serca na nawrócenie. Jest to najprawdziwsza Ewangelia Chrystusa, przypomniana naszemu pokoleniu, szczególnie dotkliwie doświadczonemu przez dziejowe wydarzenia. Wezwanie, jakie Bóg skierował do nas za pośrednictwem Najświętszej Panny, w pełni zachowuje do dziś swą aktualność.

Drodzy bracia i siostry, przyjmijmy światło płynące z Fatimy: podajmy się przewodnictwu Maryi. Jej Niepokalane Serce niech będzie naszą ucieczką i drogą wiodącą do Chrystusa. Niech błogosławieni pastuszkowie orędują za Kościołem, aby odważnie podążał naprzód w swojej ziemskiej pielgrzymce i z niezłomną wiernością głosił Ewangelię zbawienia wszystkim ludziom! [...]

SALUTATIONEM „ANGELUS DOMINI” UNA CUM SUMMO PONTIFICE RECITANTIBUS

„Anioł Pański”¹¹

(Jerozolima, 26 marca 2000 r.)

Matka naszego pielgrzymowania

Drodzy Bracia i Siostry!

Minione dni były czasem pełnym wzruszeń, w którym przeżywaliśmy głęboko nie tylko pamięć o tym, czego Bóg dokonał, ale samą Jego obecność, kiedy On znów szedł z nami przez kraj narodzin, śmierci i zmartwychwstania Chrystusa. Na każdym kroku tej jubileuszowej piel-

¹¹ „L'Osservatore Romano” 21(2000) nr 5, 37.

grzymki towarzyszyła nam też Maryja, rozjaśniając naszą pielgrzymią drogę i dzieląc radości i smutki swoich synów i córek.

Z Maryją, *Mater dolorosa*, stajemy w cieniu krzyża i razem z Nią płaczemy nad udręką Jerozolimy i nad grzechami świata. Stoimy wraz z Nią w ciszy Kalwarii, widzimy krew i wodę wypływające ze zranionego boku Jej Syna. Świadomość straszliwych konsekwencji grzechu skłania nas do pokuty za nasze własne grzechy i za grzechy dzieci Kościoła w każdej epoce. O Maryjo bez grzechu poczęta, wspomagaj nas na drodze nawrócenia!

Wraz z Maryją, *Stella matutina*, zostaliśmy opromienieni światłością zmartwychwstania. Razem z Nią radujemy się tym, że z pustego grobu narodziło się życie wieczne, w którym Zmartwychwstały zasiada teraz po prawicy Ojca. Wraz z Nią dziękujemy nieustannie za łaskę Ducha Świętego, którego zmartwychwstały Pan zesłał Kościołowi w dniu Pięćdziesiątnicy i którego nieustannie rozlewa w naszych sercach dla naszego zbawienia i dla dobra ludzkiej rodziny.

Maryja, *Regina in caelum assumpta*. Z grobu Jej Syna patrzymy na grób, w którym Ona zasnęła w pokoju, oczekując chwalebne wniebowzięcia. Święta Liturgia sprawowana przy Jej grobie w Jerozolimie wkłada w usta Maryi słowa: «Nawet po śmierci nie jestem daleko od was». W tejże liturgii dzieci Maryi odpowiadają: «Widząc Twój grób, święta Matko Boża, niemalże oglądamy Ciebie. Maryjo, Ty jesteś radością aniołów i Pocieszycielką strapionych. Wysławiamy Ciebie jako twierdzą wszystkich chrześcijan, a nade wszystko jako naszą Matkę».

Kontemplując *Theotókos* w ostatnich godzinach tej podróży, patrzymy na prawdziwe oblicze Kościoła, promieniującego całym swoim pięknem, jaśniejącego «chwałą Bożą na obliczu Chrystusa» (por. 2 Kor 4, 6). O Orędowniczko, pomagaj Kościołowi stawać się coraz bardziej podobnym do Ciebie, która jesteś jego najwznioślejszym pierwowzorem. Pomagaj mu wzrastać w wierze, nadziei i miłości, gdy we wszystkim odkrywa i wypełnia wolę Bożą (por. *Lumen gentium*, 65). O łaskawa, o litościwa, o słodka Panno Maryjo!

„Anioł Pański”¹².

(Castel Gandolfo, 15 sierpnia 2000 r.)

Rzym stolicą młodzieży

1. Dzisiaj Kościół świętuje z radością chwalebne Wniebowzięcie Najświętszej Maryi Panny. Lud Boży, prowadzony przez Objawienie, od początku wierzy, że Matka Chrystusa została włączona w zwycięstwo Syna nad śmiercią, i czci Ją jako wziętą do nieba z duszą i ciałem.

¹² „L'Osservatore Romano” 21(2000) nr 10, 11.